

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Wspólnotowy znak towarowy „Cellini” dla towarów należących między innymi do klasy 14 (rejestracja nr 1 456 102)

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Odrzucenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów i odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94

— obciążenie Komisji własnymi kosztami postępowania oraz kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący podważają decyzję Komisji z dnia 30 listopada 2005 r. dotyczącą postępowania na podstawie art. 81 traktatu WE (sprawa COMP/F/38.354 — Worki przemysłowe).

Skargę swą opierają na zarzucie, że ta decyzja stanowi naruszenie art. 81 WE oraz art. 7 i 23 rozporządzenia nr 1/2003⁽¹⁾ ze względu na to, iż zostało w niej w niewystarczający sposób wykazane, iż skarżące działały z naruszeniem art. 81 WE.

Skarżący twierdzą następnie, że ta decyzja stoi w sprzeczności z art. 25 rozporządzenia nr 1/2003 oraz uprzednio obowiązującym rozporządzeniem nr 2988/74⁽²⁾ ze względu na to przedawnienie się terminu na ściganie tego naruszenia.

Tytułem ewentualnym skarżące podnoszą, że art. 2 zaskarżonej decyzji narusza art. 23 ust. 3 rozporządzenia nr 1/2003 oraz wytycznych w sprawie grzywien.⁽³⁾ Zarzucane skarżącym naruszenie zostało błędnie ocenione i niezgodnie z prawem uznane za bardzo poważne. Skarżące twierdzą ponadto, że, ustalając grzywnę, Komisja wzięła pod uwagę niewłaściwe czynniki i informacje, co spowodowało nałożenie nadmiernie dolegliwej grzywny.

Skarżące twierdzą wreszcie, że zaskarżona decyzja została wydana z pominięciem podstawowych reguł proceduralnych i z naruszeniem obowiązku uzasadnienia, ponieważ nie przeprowadzono szczegółowego dochodzenia i nie dokonano adekwatnego opisu naruszenia, w którym uczestnictwo jest zarzucane skarżącym, a także adekwatnego opisu rynku, którego miało dotyczyć zarzucane naruszenie. Zdaniem skarżących nie dokonano także żadnego opisu czynników mających stanowić podstawy oceny wagi zarzucanego im naruszenia.

Skarga wniesiona w dniu 23 lutego 2006 r. — Stempher i Koninklijke Verpakkingsindustrie Stempher przeciwko Komisji

(Sprawa T-68/06)

(2006/C 96/46)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Stempher B.V. (Rijssen, Niderlandy) i Koninklijke Verpakkingsindustrie Stempher C.V. [Przedstawiciel: adwokat J. K. de Pree]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 2 oraz art. 2, 3 i 4 decyzji Komisji z dnia 30 listopada 2005 r. w wersji zmienionej decyzją Komisji z dnia 7 grudnia 2005 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 traktatu WE (sprawa COMP/F/38.354 — Worki przemysłowe — C(2005) 4634 wersja ostateczna) lub też stwierdzenie ich nieważności w zakresie, w jakim stwierdzono w nich, że Stempher naruszył art. 81 WE; w zakresie, w jakim nałożono w nich za to na tę spółkę grzywnę; w zakresie, w jakim nakazano tej spółce zaprzestanie tego naruszenia oraz zakazano ponawiania określonych w art. 1 działań i zachowań, a także wszelkich działań i zachowań mających taki sam lub podobny przedmiot i skutek; w zakresie w jakim decyzja ta została skierowana do spółki Stempher;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. L 1, str. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2988/74 z dnia 26 listopada 1974 r. dotyczące okresów przedawnień w postępowaniach i wykonywaniu sankcji zgodnie z regułami Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej dotyczącymi transportu i konkurencji (Dz. U. L 319, str. 1).

⁽³⁾ Obwieszczenie Komisji - Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 15 ust. 2 rozporządzenia nr 17 oraz art. 65 ust. 5 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Węgla i Stali (Dz.U. 1998 C 9, str. 3).